Hastaya Okunacak Dualar ve Sureler

Darul İttiba

Usame bin Şüreyk (Radiyallahu Anh) şöyle dedi:

“Nebi (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) sahabeler ile beraber iken geldim. Onlar Nebinin yanında başlarının üzerinde kuş varmış hareket ettiklerinde uçacakmış gibi idiler. Onlara selam verip oturdum. Civar köylerden bedevi Araplar geldi ve:

–Ya Rasulallah, hasta olduğumuzda tedavi olalım mı? dediler.

Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem):

–‘Evet, tedavi olunuz zira Allah yarattığı her derde deva yaratmıştır. Ancak ihtiyarlık müstesnadır’ buyurdu.”

Ahmed 4/278, Ebu Davud 3855, Tirmizi 2039, İbni Mace 3436

Ebu Hureyre (Radiyallahu Anh) şöyle dedi:

“Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) şöyle:

‘Allah indirdiği her derde mutlaka şifa da indirmiştir’ buyurdu.”

Buhari 5720

Sa’d bin Ebi Vakkas (Radiyallahu Anh) şöyle dedi:

“Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem)’e:

–Ya Rasulallah! İnsanların bela yönünden hangisi daha şiddetli olur dedim.

Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem):

–‘Bela yönünden insanların en şiddetlisi, Nebilerdir. Sonra rütbece en üstün olanlar. Kul dinine göre belaya uğratılır. Kişi dininde kuvvetli ise belası şiddetli olur. Eğer dininde zayıf ise o da dinine göre belaya uğratılır. Bela kuldan ayrılmaz (imtihana devam eder) ta ki kul üzerinde hiç günah kalmamış bir halde yeryüzünde gezer olunca onu bırakır’ buyurdu.”

Ahmed 1481 Darimi 2/320, İbni Mace 4023, İbni Hibban Mevarid 699, Albânî Sahihu’l-Cami 992

İbnu’l-Kayyim el-Cevziyye (Rahmetullahi Aleyh) şöyle demiştir:

“Başına bir bela geldiği vakit kerem sahibi kimselerin sabrı ile ona sabret. O seni daha çok kerem sahibi yapar. Onu insanlara şikâyet ettiğin vakit, Rahim olan Allah’ı hiç merhameti olmayanlara şikâyet etmiş gibi olursun.”

İbnu’l-Kayyim el-Cevziyye Uddetissabirin 90

(1) Abdullah ibni Abbas (Radiyallahu Anhuma) şöyle dedi:

“Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem), hasta ziyareti için bir hastanın yanına girdiğinde ona:

لاَ بَأْسَ، طَهُورٌ اِنْ شاَءَ اللهُ

‘Beis yoktur, temizlik olur inşallah’ derdi.”

Buhari 12/5698

(2) Abdulaziz bin Suheyb şöyle dedi:

“Ben, Sabit el-Bunânî (Radiyallahu Anh) ile beraber Enes (Radiyallahu Anh)’ın yanına girdim.

Sabit el-Bunânî (Radiyallahu Anh), Enes (Radiyallahu Anh)'a:

–Ya Eba Hamza! Ben hastalandım dedi.

Enes (Radiyallahu Anh):

–Seni Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem)'in rukyesi ile rukye yapayım mı? (Yani Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem)'in duası ile tedavi edeyim mi?) dedi.

Sabit el-Bunânî (Radiyallahu Anh)'da:

–Evet dedi. Bunun üzerine Enes (Radiyallahu Anh):

اَللَّهُمَّ رَبَّ النَّاسِ، مُذْهِبَ الْبَاسِ، اِشْفِ اَنْتَ الشَّافِي، لاَ شَافِيَ اِلاَّ أَنْتَ، شِفاَءً لاَ يُغاَدِرُ سَقَماً

–‘Ey insanların Rabbi olan Allah’ım! Hastalığı giderip, şifa ver! Sen şifa vericisin. Sen’den başka şifa verici yoktur. Hiçbir hastalık bırakmayacak şekilde şifa ver!’ diyerek dua etti.”

Buhari 12/5767, Tirmizi 980, Ebu Davud 3890

(3) Osman bin Ebi’l-Âs (Radiyallahu Anh) şöyle dedi:

“Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem)’e, Müslüman olduğum günden beri vücudumda hissettiğim bir rahatsızlığı şikâyet ettim.

Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) bana:

–‘Vücudunun ağrıyan yerine elini koy ve üç kere:

بِسْمِ اللهِ

Allah’ın ismiyle, de ve yedi kere de:

أَعُوذُ بِعِزَّةِ اللهِ وَقُدْرَتِهِ مِنْ شَرِّ مَا أَجِدُ وَأَحَاذِرُ

Allah'ın adıyla. Hissettiğim ağrının ve hissedeceğim ağrının şerrinden, Allah'ın izzet ve kudretine sığınırım de' buyurdu."

Müslim 2202/67

(4) Osman bin Ebi'l-Âs (Radiyallahu Anh) şöyle dedi:

"Nebi (Sallallahu Aleyhi ve Sellem)'e geldim ve:

–Bende bir ağrı var, neredeyse beni helak edecek dedim.

Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) bana:

–'Sağ elinle ağrıyan yeri yedi defa ovala ve:

أَعُوذُ بِعِزَّةِ اللهِ وَ قُدْرَ تِهِ، مِنْ شَرِّ ماَ أَ جِدُ

‘Hissettiğin ağrının şerrinden, Allah’ın izzet ve kudretine sığınırım diye dua et’ buyurdu.

Ben bunu yaptım, Aziz ve Celîl olan Allah bendeki bu ağrıyı giderdi. O günden beri aileme ve başkalarına sürekli bunu tavsiye ediyorum.”

Ebu Davud 3891, İbni Mace 3522, Tirmizi 2162 Nesei, Taberani, Hâkim

(5) Abdullah ibni Mesud (Radiyallahu Anh)’ın hanımı Zeynep (Radiyallahu Anha) şöyle dedi:

“Yaşlı bir kadın humre hastalığını okumak için bize gelirdi. Abdullah eve gireceği vakit öksürerek ses çıkarırdı. Bir gün Abdullah eve geldi kadın onun sesini işitince korkusundan sedirin altına gizlendi. Abdullah

yanıma geldi ve oturdu. Bana dokundu ve (belimde ki) ipi buldu.

Bana:

–Bu nedir? dedi.

Ben de dedim ki:

–Humreden dolayı benim için okunmuş rukyedir.

Onu çekip koparıp attı ve şöyle dedi:

–Andolsun ki Abdullah'ın âilesi şirkten uzaktır.

Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem)'i şöyle buyururken işittim:

–'Şüphesiz temaim ve tivele şirktir.'

Zeynep (Radiyallahu Anha) şöyle dedi:

–Ben bir gün dışarı çıktım biri bana baktı ve gözümden yaş aktı. Gözümü okuduğum vakit yaş akması kesildi. Okumayı terk ettiğim vakit ise gözümden yine yaş aktı.

Abdullah ibni Mesud (Radiyallahu Anh) dedi ki:

–O şeytandır. Ona itaat ettiğin vakit seni bırakıyor. Ona asi olduğun vakit parmağını gözüne sokuyor. Eğer sen Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem)'in yaptığı gibi yapsaydın daha hayırlı ve şifa bulmaya daha layık olurdun. Gözün ağrıdığı zaman, gözüne suyu serpersin ve şöyle dersin dedi."

أَذْهِبِ الْبَاسَ رَبَّ النَّاسِ اِشْفِ، أَنْتَ الشَّافِي لاَشِفَاءَ إِلاَّ شِفَاؤُكَ، شِفَاءً لاَ يُغَادِرُ سَقَماً

“Ey İnsanların Rabbi! Hastalığını giderip, şifa ver. Sen şifa verensin. Senin şifandan başka hiçbir şifa yoktur. Hiçbir hastalık bırakmayacak şekilde şifa ver!”

Temaim: Temime’nin çoğuludur.

Temime: Nazar boncuğu ve muska demektir.
Temime’nin anlamları şunlardır:

a) Göz değmesini engellemek için boyna takılan bir nesne.

b) Sırma yahut ipe dizilen alacalı, beyazlı ve siyahlı boyuna asılan boncuktur.

c) İçerisine sure veya koruma duaları yazılan kolyedir.

d) Çocukların boyunlarına asılan muskadır.

Tivele: Karı koca arasında ki muhabbeti artırmak veya onları ayırmak için yapılan şey.

İbni Mace 3530, Ebu Davud 3883, Ahmed 3615

(6) Hârice bin Salt et-Temîmî, amcasından şöyle rivayet etti:

“Amcam, Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem)’in yanına gelip müslüman olmuş. Sonra Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem)’in yanından ayrılıp geri dönmüş. Daha sonra bir topluluğa uğramış. Onların yanında demirle bağlanmış deli bir adam varmış. O delinin ailesi amcama:

–Bize anlatıldığına göre şu sizin arkadaşınız (Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem) hayırla gelmiş. Senin yanında bu deliyi tedavi edecek bir şey var mı? diye sormuşlar. Bunun üzerine amcam şöyle devam etti:

Deliye:

بِسْمِ اللّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ (١) الْحَمْدُ للّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ (٢) الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ (٣) مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ (٤) إِيَّاكَ نَعْبُدُ وإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ (٥) اهدِنَا الصِّرَاطَ المُستَقِيمَ (٦) صِرَاطَ الَّذِينَ أَنعَمتَ عَلَيهِمْ غَيرِ المَغضُوبِ عَلَيهِمْ وَلاَ الضَّالِّينَ (٧)

Fatiha ile rukye yaptım ve deli iyi oldu. Bana yüz tane koyun verdiler. Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem)'e gelip bunu anlattım. Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem):

–'Bundan başka (okuduğun bir şey) var mı?' diye sordu. Ben de:

–Hayır, dedim. Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem):

–'O koyunları al! Allah'a yemin ederim ki, batıl rukye karşılığında aldığını yiyen nice insanlar vardır. Allah'a

yemin olsun ki, sen hak olan rukye karşılığında aldığını yiyorsun' buyurdu."

Ebu Davud 3896, Ahmed 5/221, Buhari 12/5771, Müslim 2201/65

(7) Aişe (Radiyallahu Anha) şöyle dedi:

"Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem), âilesinden bir kimse hastalandığı zaman, onun üzerine; Muavvezat'ı okurdu…

İhlâs Suresi

أَعُوذُ بِاللهِ السَّمِيعِ الْعَلِيمِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ مِنْ هَمْزِهِ وَنَفْخِهِ وَنَفْثِهِ

بِسْمِ اللهِ الرَّحمن الرَّحِيم

قُلْ هُوَ اللهُ أَحَدٌ (١) اَللهُ الصَّمَدُ (٢) لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ (٣) وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ (٤)

Felak Suresi

أَعُوذُ بِاللهِ السَّمِيعِ الْعَلِيمِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ مِنْ هَمْزِهِ وَنَفْخِهِ وَنَفْثِهِ

بِسْمِ اللهِ الرَّحمن الرَّحِيم

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ (١) مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ (٢) وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ (٣) وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ (٤) وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ (٥)

Nâs Suresi

أَعُوذُ بِاللهِ السَّمِيعِ الْعَلِيمِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ مِنْ هَمْزِهِ وَنَفْخِهِ وَنَفْثِهِ

بِسْمِ اللهِ الرَّحمن الرَّحِيم

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ (١) مَلِكِ النَّاسِ (٢) إِلَهِ النَّاسِ (٣) مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ (٤) الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ (٥) مِنْ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ (٦)

Müslim 2192/50

(8) Suheyl'in babası Ebu Salih (Radiyallahu Anh) şöyle dedi:

"Eslem kabilesinden bir adam şöyle dedi:

Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem)'in yanında oturuyordum, Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem)'in sahabelerinden biri gelip şöyle dedi:

–Ey Allah'ın Rasulü! Bu gece zehirlendim ve sabaha kadar uyuyamadım dedi.

Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) ona:

–'Seni zehirleyen nedir' dedi. Sahabe:

–Akreptir dedi. Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem):

–‘Eğer sen akşamladığın vakit:

أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ

Yarattığı şeylerin şerrinden Allah’ın tam olan kelimelerine sığınırım diye dua etmiş olsaydın Allah Azze ve Celle dilerse zarar veremezdi’ buyurdu.”

Ebu Davud 3898, İbni Mace 3518, Müslim 2709/55

(9) Aişe (Radiyallahu Anha) şöyle dedi:

“Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem), hasta ziyaretine gittiğinde yahut bir hasta Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem)’e getirildiğinde şöyle dua ederdi:

أَذْهِبِ الْبَاسَ رَبَّ النَّاسِ، اِشْفِ، وَأَنْتَ الشَّافِي لاَ شِفَاءَ إِلاَّ شِفَاؤُكَ، شِفاءً لاَ يُغَادِرُ سَقَماً

‘Ey İnsanların Rabbi! Hastalığını giderip, şifa ver. Sen şifa verensin. Senin şifandan başka hiçbir şifa yoktur. Hiçbir hastalık bırakmayacak şekilde şifa ver!’ diye dua ederdi.”

Buhari 12/5715, Müslim 2191/47, İbni Mace 3520, Tirmizi

(10) Abdullah ibni Abbas (Radiyallahu Anhuma) şöyle dedi:

“Nebi (Sallallahu Aleyhi ve Sellem):

‘Kim, henüz eceli gelmemiş bir hastayı ziyaret eder de onun yanında yedi kere:

بِسْمِ اللهِ، أَسْأَلُ اللَّهَ الْعَظِيمَ رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ أَنْ يَشْفِيَكَ

Allah'ın adıyla, büyük arşın sahibi yüce Allah'tan sana şifa vermesini dilerim diye dua ederse, Allah o hastayı iyi eder' buyurdu."

Ebu Davud 3106, Tirmizi 2165, Nesei, Ahmed 1/239

(11) Ebu Said el-Hudri (Radiyallahu Anh) şöyle dedi:

"Cebrail (Aleyhisselam), Nebi (Sallallahu Aleyhi ve Sellem)'e gelerek:

–Ey Muhammed! Hastalandın mı? diye sordu.

Nebi (Sallallahu Aleyhi ve Sellem)'de:

- ***'Evet' dedi. Cebrail (Aleyhisselam):***

بِسْمِ اللهِ أَرْقِيكَ، مِنْ كُلِّ شَيْءٍ يُؤْذِيكَ، مِنْ شَرِّ كُلِّ نَفْسٍ أَوْ عَيْنِ حَاسِدٍ، اَللهُ يَشْفِيكَ، بِسْمِ اللهِ أَرْقِيكَ

–Allah'ın ismiyle seni rahatsız edecek her şeyden, her bir canlının zararından hasetçinin gözünden, seni okuyup sana dua ederim. Allah sana şifa versin. Allah'ın adıyla sana dua edip nefes ederim dedi."

Müslim 2186/40, İbni Mace 3523

(12) Aişe (Radiyallahu Anha) şöyle dedi:

Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) şu rukye ile rukye yapardı (Yani şu dua ile hastaları okurdu):

أَذْهِبِ الْبَاسَ رَبَّ النَّاسِ بِيَدِ كَ الشِّفَاءُ لاَ كاَ شِفَ لَهُ إِلاَّ أَنْتَ

"Ey İnsanların Rabbi! Bu hastalığı gider. Şifa ancak Senin elindedir. Onu Senden başka kaldıracak yoktur."

Müslim 2191/49, Buhari 12/5768

(13) Aişe (Radiyallahu Anha) şöyle dedi:

Nebi (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) hastaya şöyle rukye yapardı (Yani hastaya şu duayı okurdu):

بِسْمِ اللهِ، تُرْبَةُ أَرْضِنَا، بِرِيقَةِ بَعْضِنَا، يُشْفَى سَقِيمُنَا، بِإِذْنِ رَبِّنَا

“Allah’ın ismiyle. Şu bizim yurdumuzun toprağı ile bağzımızın tükürüğüdür. Rabbimiz izniyle hastamız şifalanır.”

Buhari 12/5768, 5769, Müslim 2194/54 Ebu Davud 3895, İbni Mace 3521

www.sahihhadisler.com-dan alıntı..

Ve âhıru da'vânâ eni'l-hamdü lillâhi rabbi'l-âlemin:

Dâvâmızın sonu âlemlerin Rabbı Allah'a hamdetmektir.

Sûbhanek Allahûmme ve bihamdike ve eşhedû en la ilahe illa ente vahdeke la Şerike leke ve Estağfiruke ve etûbû ileyk.